

Sygn. akt IV U 489/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 czerwca 2014r. w S.

odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 marca 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 489/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 i art.58 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że ubezpieczony, u którego Lekarz Orzecznik ustalił istnienie częściowej niezdolności do pracy do (...), a która powstała w dniu (...), w okresie dziesięciu lat przed powstaniem niezdolności do pracy udowodnił (...) dni okresów ubezpieczenia, a w dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę okres ubezpieczenia wynosi (...) dni. Ogólny okres ubezpieczenia J. W. wynosi (...)dni, w tym okres składkowy wynosi (...).

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. W. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Przyznał, że nie ma okresu ubezpieczenia wynoszącego (...) lat w ostatnim (...)przed dniem powstania niezdolności do pracy lub dniem zgłoszenia wniosku o rentę. Podniósł jednak, że jest niezdolny do pracy oraz że z uwagi na jego okres ubezpieczenia wynoszący (...) dni nie powinno się do niego stosować wymogu 5-letniego okresu ubezpieczenia w ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy lub przed zgłoszeniem wniosku o rentę (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie bądź oddalenie, wskazując na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. W. w dniu(...) wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek z 23 stycznia 2014r. k.1 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z (...) ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do (...), a niezdolność do pracy powstała w dniu (...). (orzeczenie Lekarza Orzecznika z (...). k.19 akt rentowych).

Od powyższego orzeczenia ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS. Przyjmując datę powstania częściowej niezdolności do pracy stwierdzoną przez Lekarza Orzecznika organ rentowy ustalił, że w dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy, czyli w okresie od (...) ubezpieczony udowodnił okres ubezpieczenia w wymiarze (...) dni, a w dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę, czyli w okresie od (...) okres ubezpieczenia wynosi (...)dni, zamiast wymaganych przez ustawę co najmniej 5 lat. Ogólny zaś okres ubezpieczenia J. W. wynosi (...)dni, w tym okres składkowy wynosi (...)dni. Mając na uwadze powyższe ustalenia, zaskarżoną decyzją z 31 marca 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z (...) k.30 akt rentowych).

Ubezpieczony J. W. urodził się w dniu (...) Częściowa niezdolność do pracy powstała u niego w dniu (...), a zatem w wieku (...) lat.

Okres ubezpieczenia J. W. wynosi (...) dni, w tym okres składkowy wynosi (...)dni. Ostatnie ubezpieczenie J. W. ustalo w dniu (...). - w okresie od (...). ubezpieczony przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym (karta przebiegu zatrudnienia ubezpieczonego k.25-26 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. W. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie ubezpieczenia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.58 ust.1 pkt 5 i ust.2 ustawy warunek posiadania okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, przy czym ów 5-letni okres ubezpieczenia powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. W myśl ust.4 art.58 ustawy spełnienie tego ostatniego warunku nie jest wymagane, jeżeli ubezpieczony osiągnął okres składkowy wynoszący w przypadku mężczyzny co najmniej 30 lat oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności sprawy stwierdzić należało, że ubezpieczony J. W. nie spełnia wszystkich przesłanek, które powinny być spełnione łącznie, do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Okolicznością niesporną jest, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy, przy czym niezdolność ta powstała w dniu (...). W tym miejscu wskazać należy, że J. W. nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, a na rozprawie w dniu (...) wskazał, że nie kwestionuje ustalonej przez Lekarza Orzecznika daty powstania niezdolności do pracy (vide: wyjaśnienia ubezpieczonego k.11-11v – nagranie od minuty 1 do 5). Niesporne jest również to, że ogólny okres ubezpieczenia ,tj. na przestrzeni całego życia zawodowego ubezpieczonego wynosi (...) dni, w tym okres składkowy wynosi (...)dni. Jak wynika z przytoczonych wyżej uregulowań, warunkiem przyznania prawa do renty osobie niezdolnej do pracy - która to niezdolność (tak jak w przypadku ubezpieczonego) powstała w wieku powyżej 30 lat - jest, aby osoba taka legitymowała się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze

co najmniej 5 lat i aby okres ten przypadł w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. Spełnienie tego warunku nie jest wymagane, jeżeli ubezpieczony osiągnął okres składkowy wynoszący w przypadku mężczyzny co najmniej 30 lat oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W okolicznościach niniejszej sprawy ów dziesięcioletni okres obejmuje czas od (...). (przyjmując datę powstania niezdolności do pracy – (...).) oraz czas od (...). (przyjmując datę zgłoszenia wniosku o rentę - (...).).

Jak pokazują przedstawione wyżej ustalenia faktyczne w żadnym z wymienionych okresów ubezpieczony nie osiągnął co najmniej 5 letniego okresu ubezpieczenia. W przypadku pierwszego z wymienionych dziesięcioleci - od (...) okres ubezpieczenia wynosi (...), a w przypadku drugiego z wymienionych dziesięcioleci – od (...) okres ten wynosi (...)dni. Z uwagi zaś na to, że ubezpieczony nie legitymuje się co najmniej 30-letnim okresem składkowym (okres ten wynosi (...)dni) i został uznany za osobę częściowo niezdolną do pracy do ubezpieczonego nie stosuje się regulacji o jakiej mowa w art.58 ust.4 ustawy ,tj. wyłączenia obowiązku wykazania owych 5 lat ubezpieczenia w dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy lub przed zgłoszeniem wniosku o rentę. Wyjaśnić przy tym należy, że z uwagi na to, że ubezpieczony nie legitymuje się co najmniej 30-letnim okresem składkowym wyłączenia tego nie stosowałoby się do ubezpieczonego nawet wtedy, gdyby został uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy (na rozprawie ubezpieczony wskazywał, że jest całkowicie niezdolny do pracy, uprzednio nie wniósł jednak sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika uznającego go za częściowo niezdolnego do pracy i nie kwestionował tej okoliczności w odwołaniu).

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony J. W. nie spełnia ustawowych przesłanek do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.